

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0074 van 16 april 2012
in de zaak 1011/0986/SA/1/0917

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Koen GEELEN en Chiel SEMPELS
kantoor houdende te 3500 Hasselt, Gouverneur Roppesingel 131
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Els EMPEREUR
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 22 juli 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 15 juni 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt van 3 februari 2011 onder voorwaarden ontvankelijk en gegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het nivelleren van een gedeelte van een perceel en het kappen van twee bomen.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 12 december 2011, waarop de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Chiel SEMPELS, die verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw ■■■■■, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Kristof HECTORS, die loco advocaat Els EMPEREUR verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer ■■■■■ en mevrouw ■■■■■ vragen met een op 26 oktober 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 18 november 2011 vastgesteld dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partijen tot tussenkomst beschouwd kunnen worden als belanghebbenden, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 22 september 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de nivellering van een gedeelte van een perceel en het kappen van 2 bomen”*.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan ‘Hasselt-Genk’, gelegen in woongebied met landelijk karakter.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 3 december 2010 tot en met 2 januari 2011, worden twee bezwaarschriften ingediend, waaronder één door de verzoekende partij.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, brengt op 5 oktober 2010 een gunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 26 januari 2011 een ongunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt weigert op 3 februari 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen en overweegt daarbij:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat het voorgestelde handelt over het nivelleren van een bestaand terrein; dat bijgevoegd opmetingsplan aanduidt dat de achterste zone van het perceel ca. 1m lager ligt. Overwegende dat de aanvulling gebeurt over een oppervlakte van ca. 700m², en wordt doorgevoerd tot aan de perceelsgrenzen.

Overwegende dat de bijgevoegde terreindoorsnede een beeld geeft van de reliëfwijziging op het perceel van de aanvrager; dat er echter geen profiel wordt weergegeven van de andere aangrenzende percelen. Overwegende dat deze dwarsprofielen noodzakelijk zijn om na te gaan of er mogelijk wateroverlast kan zijn naar de aangrenzende percelen.

Overwegende dat het dossier geen vermelding maakt van maatregelen om het niveauverschil tussen de percelen op te vangen.

Overwegende dat de nivellering wordt aangevraagd in het kader van het bouwen van een woning; dat er geen goedkeuring is voor het bouwen van de voorgestelde woning.

Overwegende dat de gevraagde nivellering geen ander doel heeft; dat deze aanvraag dus best vervat kan worden in de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een woning of in een aparte aanvraag nadat de betreffende vergunning afgeleverd is. Overwegende dat in elk geval duidelijk moet worden aangegeven hoe wordt aangesloten op de aangrenzende percelen en hoe de afwatering zal gebeuren.

Algemene conclusie

*Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag **NIET** in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp **NIET** bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.*

...”

Tegen deze beslissing tekenen de tussenkomende partijen op 3 maart 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 28 april 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 3 mei 2011 vraagt de verwerende partij per brief van 9 mei 2011 aan de tussenkomende partijen om de plannen op beperkte wijze aan te vullen en te verduidelijken, namelijk met betrekking tot de afwateringsproblematiek en de aansluiting van de percelen op de riolering en met betrekking tot het terreinprofiel.

De tussenkomenende partijen brengen vervolgens op 25 mei 2011 beperkt aangepaste plannen bij, evenals een door henzelf en de aanpalende eigenaars ondertekende verklaring.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn aanvullend verslag van 15 juni 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

De verwerende partij beslist op 15 juni 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en overweegt daarbij:

“ ...

Overwegende dat volgens de watertoetskaart van de Vlaamse Overheid (AGIV) het perceel niet gelegen is in overstromingsgevoelig gebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat het schadelijk effect beperkt is;

...

Overwegende dat uit het digitaal hoogtemodel blijkt dat het bestaande perceel lager gelegen is dan de aanpalende percelen en dat de zone rond de woning op het aanpalende perceel links (1054m²) vermoedelijk reeds aangevuld werd.

Overwegende dat het perceel niet gelegen is in overstromingsgevoelig gebied, dat bijgevolg de voorliggende aanvraag geen nadelige invloed hebben op de bergingsruimte voor water.

Overwegende dat uit de bezwaren tijdens het openbaar onderzoek blijkt dat het perceel belast is met een erfdienstbaarheid met betrekking tot de afvoer van riolering en de afwatering van de hogergelegen percelen; dat de ophoging en het dempen van de bestaande gracht niet tot gevolg mag hebben dat de bestaande afvoeren niet meer kunnen afwateren via het perceel;

dat volgens de aanduiding op het plan het gemiddeld niveau na de aanvulling op 7m20 zal liggen, dit is hoger dan het peil van aanpalende perceel links (7m-6m82-6m75).

dat de peilen op de plannen dienen aangepast te worden zodat het peil na de aanvulling lager blijft dan de aanpalende percelen om zo de natuurlijke afvloeï van water niet te verhinderen, bijkomend dient er aangeduid te worden hoe de afwatering van de bestaande gracht na de aanvulling voorzien zal worden.

Overwegende dat de beroeper naar aanleiding van de opmerkingen tijdens de hoorzitting een gewijzigd ontwerp heeft bijgebracht, waarbij aangeduid wordt hoe voldaan zal worden aan de bepalingen van het burgerlijk wetboek met betrekking tot de afwatering van de hoger gelegen percelen en de bestaande riolering;

Dat overeenkomstig een aangepast plan de grondaanvulling lager blijft dan de aanpalende percelen waarbij in het midden het peil 7m20 is, dit is lager dan de aanpalende percelen rechts, dat het terrein zal afhellen naar de achterperceelsgrens met 15% over +/- 32 m; dat de hoogte op achterperceelsgrens +/- 6m72 zal zijn en lager dan de aanpalende percelen die gelegen zijn op 6m75 en 7m28; dat volgens plan het oppervlaktewater op natuurlijke wijze zal afvloeien naar de achterste perceelsgrens.

Overwegende dat met betrekking tot de riolering het aangepaste ontwerp voldoet aan de ter plaatse gemaakte afspraken met de heer [REDACTED] van Infrax en ir. [REDACTED] van de stad Hasselt; dat de riolering van de woningen aan de [REDACTED] zodanig wordt aangesloten door

de aanvrager dat in latere fase aangesloten kan worden op de nog aan te leggen openbare riolering in de [REDACTED].

Overwegende dat de vergunning voorwaardelijk kan verleend worden onder volgende voorwaarden:

- de aanvulgrond dient te voldoen aan de bepalingen van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming;*
- de vergunning wordt verleend onder voorbehoud, ze houdt geen uitspraak in over de bouwmogelijkheid op het perceel.*

Overwegende dat artikel 4.3.1 § 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (en latere wijzigingen) bepaalt dat een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorgelegde plannen mogelijk is in de administratieve beroepsprocedure bij de deputatie; dat deze aanpassing enkel betrekking mag hebben op kennelijk bijkomstige zaken.

...

Dit is de bestreden beslissing.

In de zaak met rolnummer 1011/0989/SA/1/0919 vraagt de verzoekende partij de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van een beslissing van de verwerende partij van 23 juni 2011, waarbij aan de tussenkomende partijen onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de nieuwbouw van een eengezinswoning op hetzelfde perceel als in de bestreden beslissing. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar vraagt in de zaak met rolnummer 1011/0978/A/1/0910 eveneens de vernietiging van deze beslissing van 23 juni 2011.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Niettegenstaande de verwerende partij, noch de tussenkomende partijen de tijdigheid betwisten, beoordeelt de Raad ambtshalve of het beroep tijdig is ingesteld.

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing niet moeten betekenen aan de verzoekende partij, die dan ook, overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO, beroep dient in te stellen binnen een termijn van dertig dagen vanaf de dag na deze van de aanplakking.

Het attest van aanplakking, dat nochtans, overeenkomstig artikel 4.7.23, §4 VCRO, op eenvoudig verzoek aan elke belanghebbende afgeleverd wordt, is niet terug te vinden in het door de verwerende partij neergelegd administratief dossier of bij de door de verzoekende partij neergelegde documenten.

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing van 15 juni 2011 bij aangetekende brief van 21 juni 2011 betekend aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt, de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en de tussenkomende partijen.

De in artikel 4.7.23, §4 VCRO, zoals gewijzigd bij decreet van 16 juli 2010, bepaalde termijn van tien dagen, waarover de aanvrager beschikt om de bestreden beslissing aan te plakken, kan dan ook ten vroegste starten op 22 juni 2011.

De eerste verzoekende partij heeft derhalve hoe dan ook tijdig beroep ingesteld bij aangetekende brief van 22 juli 2011, want dit is precies dertig dagen na de eerst mogelijke dag van aanplakking, die uiteraard niet eerder kan gebeuren dan na de betekening van de bestreden beslissing.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partijen voeren een exceptie aan in verband met de ontvankelijkheid van het beroep wegens gebrek aan belang van de verzoekende partij.

De tussenkomende partijen stellen dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift onder de titel “C. *belang*” alleen stelt dat zij een aanpalende buur is, daarbij verwijst naar een vermeend afwateringsprobleem en de weergegeven eigendomsgrenzen in vraag stelt, hetgeen volgens de tussenkomende partijen niet volstaat om als belanghebbende beschouwd te worden.

De tussenkomende partijen voeren aan dat de verzoekende partij niet omschrijft welke rechtstreekse of onrechtstreekse hinder zij ondervindt van de bestreden beslissing, al was het maar omdat de percelen, waarvan de verzoekende partij eigenaar is, langs de volledige perceelsgrens hoger gelegen zijn dan de eigendom van de tussenkomende partijen waarvoor de bestreden vergunning verleend is, zodat er geen hinder mogelijk is.

Bovendien menen de tussenkomende partijen dat de Raad niet bevoegd is om te oordelen over subjectieve rechten.

Ten slotte stellen de tussenkomende partijen dat het loutere feit dat men een “aanpalende buur” is, niet volstaat, omdat met deze omschrijving geen rechtstreekse of onrechtstreekse hinder wordt aangetoond.

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat een verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijkertijd zal de verzoekende partij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te stellen bij de Raad.

De Raad oordeelt inderdaad dat het loutere nabuurschap op zich niet zonder meer volstaat om een verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het beroep te verschaffen.

Anderzijds stelt de Raad vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift, meer specifiek in het onderdeel ‘3. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ verwijst naar de mogelijke wateroverlast en daardoor voldoende aannemelijk maakt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Bovendien omschrijft

de verzoekende partij de aard en de omvang van deze hinder en nadelen voldoende concreet en is niet te betwisten dat er een causaal verband bestaat met de realisatie van de bestreden beslissing.

Of er effectief wateroverlast mogelijk is of niet, beoordeelt de Raad bij het onderzoek ten gronde en niet bij het onderzoek van de ontvankelijkheid van de vordering.

De exceptie kan dan ook niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

De bestreden beslissing vergunt de nivellering van terreinen van de vergunningshouder via ophoging van het achterste gedeelte van het perceel 1059p.

Bij de verzoekende partij en andere omwonenden rijzen er ernstige twijfels over de waterhuishouding in de omgeving na de nivellering van het perceel. Meerdere woningen langs de [REDACTED] wateren af via een afwateringsgracht, gelegen op het perceel [REDACTED], naar de [REDACTED]. Door de ophoging van het perceel [REDACTED] wordt deze afwateringsgracht gedempt.

Voor de verzoekende partij stelt het probleem van afwatering zich anders. De percelen van de verzoekende partij komen na ophoging van het perceel 1059p lager te liggen. Dit heeft tot gevolg dat de natuurlijke afvloeiing van het oppervlaktewater wordt verstoord. De percelen van de verzoekende partij dreigen het oppervlaktewater afkomstig van de hoger gelegen percelen (zowel het perceel van de vergunningshouder, als een aantal percelen aan de [REDACTED]) te moeten opvangen. Dit is een nadeel dat zich stelt vanaf het ogenblik dat men start met de nivelleringswerken.

In het ernstigste geval zouden de percelen van de verzoekende partij, na onweer of veel neerslag, onder water komen te staan. Bovendien heeft de verzoekende partij geen actiemogelijkheden voorhanden om de natuurlijke afvloeiing van oppervlaktewater vanaf andere percelen te beïnvloeden zodat dit nadeel voor de verzoekende partij moeilijk te herstellen is.

“ ...”

De verwerende partij antwoordt hierop:

“ ...

Allereerst wenst ons college hiertegen in te brengen dat het aangevoerde nadeel m.b.t. het mogelijk afwateringsprobleem niet alleen puur hypothetisch en niet concreet gestaafd is, waardoor het bij gebrek aan bewijs hoe dan ook niet kan worden aangenomen ter rechtvaardiging van een schorsing door uw Raad, maar bovenal dat dit nadeel ook geenszins voortvloeit uit het bestreden besluit van ons college tot toekenning van de stedenbouwkundige vergunning voor de woning.

De verzoeker schiet schromelijk te kort bij de uiteenzetting van zijn nadeel. De beweerde wateroverlast ontbeert de vereiste ernst om een schorsing van het bestreden besluit te rechtvaardigen, minstens werd de ernst van het beweerde nadeel (en het zich zeker manifesteren ervan bij de uitvoering van het vergunningsbesluit) geenszins aangetoond of hard gemaakt met concrete overtuigingsstukken.

Het komt evenwel overeenkomstig de gevestigde rechtspraak van uw Raad aan de verzoekende partij toe om op concrete wijze, en met de nodige precisie én overtuigingskracht, uiteen te zetten welke de aard en de omvang is van het nadeel dat zij dreigt te zullen lijden indien de voor de Raad bestreden beslissing zou worden ten uitvoer gelegd. Dit nadeel moet zowel ernstig als moeilijk te herstellen zijn. Een betoog dat beperkt blijft tot vaagheden en algemeenheden kan alleszins niet volstaan om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aannemelijk te maken. Verder moet er ook steeds een afdoende causaal verband bestaan tussen de bestreden beslissing en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, m.a.w. de aangevoerde nadelen moeten het rechtstreeks gevolg zijn van de beslissing waarvan de schorsing wordt gevorderd.

In casu moet evenwel worden vastgesteld dat in de omschrijving van het beweerde nadeel i.v.m. een mogelijk afwateringsprobleem de verzoekende partij zich beperkt tot een vage bewering. Een verzoekende partij heeft in een schorsingszaak evenwel de plicht om haar nadeel concreet te argumenteren en dit te stofferen met bewijsstukken.

Dergelijke bewijsvoering ontbreekt volledig.

Ter weerlegging van een mogelijk (maar dus alleszins niet aangetoond of bewezen) moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan ons college er trouwens nog op wijzen dat het besluit waarbij de vergunning voor de nivelleringswerken werd verleend werd genomen na een zeer zorgvuldig onderzoek van het dossier, in het bijzonder in het licht van de afwaterings- en rioleringsproblematiek.

Uit de vergunde plannen van de aanvraag én de overwegingen terzake in het hier bestreden besluit blijkt duidelijk dat er geen sprake kan zijn van mogelijke wateroverlast, laat staan dat dit voor de verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen uitmaken.

Alles samen bekeken is het m.a.w. geenszins aannemelijk gemaakt, laat staan concreet hard gemaakt door de verzoekende partij dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO zou ondervinden dat voortvloeit uit het bestreden besluit van ons college.

...”

De tussenkomende partijen voegen hier nog aan toe:

“ ...

Vooreerst merken tussenkomende partijen op dat de uiteenzetting van verzoekende partij i.v.m. het “moeilijk te herstellen ernstig nadeel” dat zij beweert te lijden in zeer vage en algemene bewoordingen werd geformuleerd, zonder dat aan de hand van concrete stavingsstukken aannemelijk wordt gemaakt waarom er een overstromingsrisico zou ontstaan.

...

Alleszins ontbeert het door verzoekende partij aangevoerde nadeel elke ernst.

...

Het perceel ■■■ is immers een “waterbergend” perceel, waarlangs de achterliggende woningen aan de ■■■ steeds hebben afgewaterd, zonder dat er van enige structurele oplossing sprake was. De vergunningsaanvraag vormt een verbetering van de huidige toestand, en de vergunningsaanvragers hebben in feite de afwateringssituatie van het betreffende perceel op een duurzame georganiseerd.

Het is niet zo dat de percelen van verzoekende partij niet in de beoordeling werden betrokken, en de plannen geven duidelijk aan dat er van enig afwateringsrisico geen sprake kan zijn.

Dit blijkt duidelijk uit de vergelijking van beide plannen:

...

Het enige verschil dat bestaat tussen het initiële plan en het plan van 25 mei 2011, is de verduidelijking die geboden wordt qua afwatering, en de intekening van een rioleringsbuis, die aantakt op de open gracht, en die zal aansluiten op de toekomstige riolering in de ■■■, waardoor de afwatering van de woningen aan de ■■■ een structurele verbetering ondergaat.

...

Met andere woorden: voorheen kwamen de rioleringen van de woningen aan de ■■■ gewoon uit op het perceel van de tussenkomende partijen, hetgeen geen ruimtelijk wenselijke toestand was en is. De huidige vergunningsaanvraag lost deze bestaande problematiek op (op kosten trouwens van tussenkomende partijen) én biedt een kwalitatieve rioleringsoplossing voor de riolering van de toekomstige woning van tussenkomende partijen. Alles wordt op die manier in gereedheid gebracht voor een aansluiting op de riolering in de ■■■, van zodra de Stad Hasselt deze zal alten aanleggen.

Wat het perceel ■■■ betreft, zij opgemerkt dat het om een onbebouwd en dicht begroeid en niet bebouwbaar perceel gaat, dat van nature al waterbergend was, nu het aansluit op de lager gelegen open gracht. Bovendien vindt de ophoging plaats aan de andere zijde van perceel ■■■, zodat het perceel ■■■ alleszins naar de andere zijde afwatert. Verzoekende partij maakt ook daar geen hinder aannemelijk.

...”

...

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat dit begrip, voor de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel concrete en precieze gegevens bijbrengen waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, hetgeen betekent dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals bepaald in artikel 4.8.13 VCRO, kan niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten.

De verzoekende partij voert aan dat haar percelen “na ophoging van het perceel [REDACTED]” lager komen te liggen en dat dit tot gevolg heeft “dat de natuurlijke afvloeiing van het oppervlaktewater wordt verstoord”, maar de verzoekende partij beperkt zich daarbij tot de stelling dat haar percelen “dreigen het oppervlaktewater afkomstig van de hoger gelegen percelen ... te moeten opvangen” en dat in het meest ernstige geval de percelen van de verzoekende partij “na onweer of veel neerslag, onder water komen te staan”.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij nalaat voldoende concrete en precieze gegevens bij te brengen die de Raad zouden moeten toelaten om de ernst van het ingeroepen nadeel, meer specifiek de omvang van de waterschade, daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

De verzoekende partij beperkt zich tot de loutere bewering, zonder enig document ter staving hiervan bij te brengen, dat de percelen, waarvan zij eigenaar is, door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing lager komen te liggen en dat dit waterschade zal teweegbrengen.

Zeker nu blijkt dat het perceel waarvoor de bestreden vergunning is verleend, niet gelegen is in een overstromingsgevoelig gebied, is het aan de verzoekende partij om te bewijzen dat er door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing effectief een zodanige wateroverlast zal (kunnen) ontstaan die voor haar een ernstig nadeel vormt.

De Raad oordeelt dan ook dat de door de verzoekende partij beweerde nadelen alleen op vermoedens berusten en daarom als louter hypothetisch beschouwd moeten worden.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Eddy STORMS